

סיפורו האישי של שבתאי קלמנוביץ, יליד ליטא, שארצות-הברית תובעת את הסגרתו בחשד של זיפיי'ענק — כפי שסופר בלונדון ליגאל לביץ

הזיפיי'ענק ממזנונה קארלו

קוס, שנעצר במוזמביק. קלמנוביץ והורי אשתו של מרקוס המתינו בגבול מוזמביק-סואוילנד להחלפתו כאחד טומסון, שנעצר עליידי האמריקאים כמרגל למען הסובייטים. עם קלמנוביץ המתין בגבול חברה-הקונגרס האמריקאי גילמן.

אחרי העיסקה פירסם פלאטו בעיתונות שהוא אירגן את ההחלפה. העתונים גם פירסמו האשמות מסי מישפחת מרקוס, כי שילמה עשרות אלפי דולר רים תמורת אירגון השיחרור.

קלמנוביץ מגיב בביטול על טענות פלאטו, שניסה לתפוס טרמפ על מעשיו, אבל הדבר הוביל לניתוק.

כאותה עת אירח גילמן במדינת ניו-יורק, שאותה ייצג בקונגרס, מישלחת מארץ-החסות הדרום-אפריקאית. בופר טסאנה, שרצתה לגייס את ארצות-הברית למען דרום-אפריקה. גילמן הסכים להם כי בגלל המיעוט השחור באפריקה הדבר יהיה קשה, והציע לגייס את היהודים באמצעות מדינת ישראל.

גילמן הציע להם את רונאלד גרינוואלד, הקרוי "רבי", שהפך נציגם באמריקה, והיום הוא מייצג את נוכל מס'ההכנסה מרק רייץ (ריץ מבוקש על-ידי מס'ההכנסה האמריקאי על אי-תשלום מסים בסך 165 מיליון דולר, והוא מתגורר בעיר צוג בשווייץ. נציגו בישראל הוא רב בן-דרור, והוא עושה עיסקי-בארטר עם קלמנוביץ).

גילמן וגרינוואלד מכרו לקל-מנוביץ את נציגות בוסטון-אנה בישראל. המישלחת עזרה לה בתליאביב, נמגשה עם קלמנוביץ שטם עימה לארצה, והפך נציגה. מאז אמצע 1979 הוא נציג בוסטון-אנה בישראל.

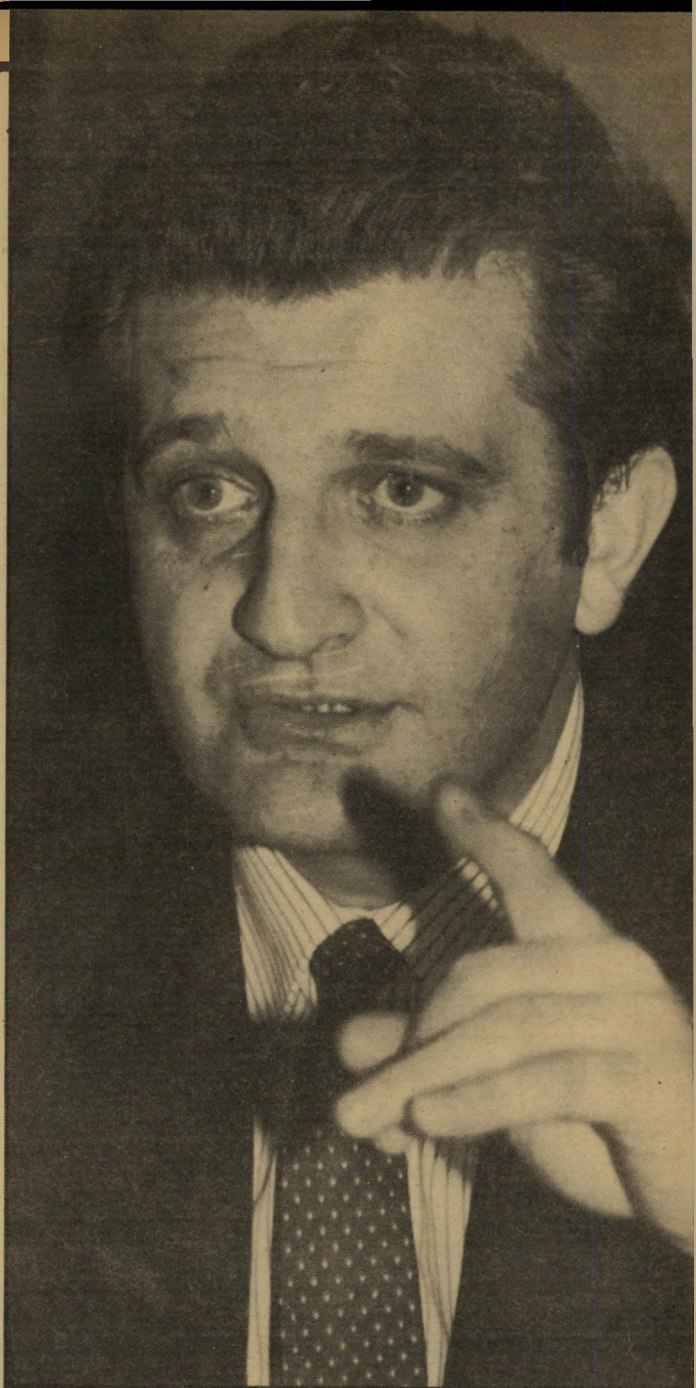
נראה כי הייתי טוב, כי ב-1972 העבירו אותי לעבוד למחלקת מיוזרח-אירופה במרכז מוסלגת-העבודה. הממונה על לוי היה בני מדרשק, ועימו גם מתילדה גז.

פלאטו-שרון, שאצלו עבר, דבר אחד: לעולם לא לחתום על שום דבר, תמיד לתת לאנשיו לעשות את העבודה הכרוכה בחתימות.

"שלח את עמי"

וא קפץ והודיע כי הוא הגיש נגד פלאטו תביעה בבית המישפט בישראל. הוא עבר בשעתו כשכיר בחברת רת לב דיזנגוף, שפלאטו הוא אחד מ-בעליה. החברה העמידה לרשותו כלי-

קשרתי קשרים עם העוסקים בענייני ברית המועצות והזי-

שבתאי קלמנוביץ, סוכן לענייני "שלח את עמי", סוכן של הנוכל פלאטו-שרון לענייני בחירות, סוכן דרום-אפריקה

שבתאי קלמנוביץ טילפן אליי למלון בלונדון, יום אחרי בואי לשם. על רצוני לפגוש נודע לו מוד כירתו הנאמנה, טובה, בבית "נציגות" בופוטסואנה בתליאביב, אחד הכתים המזועזעים ביותר שראיתי מבחינת העושר הצועק מקירותיו. אף אחד מעורכי-הדין, שעשו עימו עסקים בעבר — כולם בתליאביב — ואשר הרוויחו ממנו כסף רב, לא הסכים לאשר שהם מייצגים אותו, או להעביר אליו הודעה. נכון שהם הופיעו למענו בעבר, באיזשהו עניין, אבל זה נגמר. נראה כי עורכי-דין אלה מתייחסים אליו כמו אל זונה מוכת-אידם, שיש לנתק עימה כל מגע אחרי המגע שהיה. הכתובת שמסר לי בלונדון היתה סמוכה למלונה. הוא מתגורר בבית ששכר, לדבריו, לחודש ימים, ברחוב סיימור 10. הוא משלם 100 דולר ליום, והוא יגור בו עד ה-21 ביולי, היום שבו עליו להתייצב לדיון בבקשת הסגרתו לארצות-הברית.

אם לא יתייצב, יפסיד ערבות שהפי קיד, בסך חצי מיליון לירות שטרלינג. אם יתייצב, הוא עשוי להיאסר ולהיות מוסגר לארץ-ביאיי, ולעמוד לדיון בשר-לוט שבמדינת צפון-קרוליינה, שם הוא מאשם בכך שפרה במיממה המחאות

United States District Court
Western DISTRICT OF North Carolina

UNITED STATES OF AMERICA
V.
WILLIAM DAVIDSON
(white male, DOB 9/1/46, POB Kovono, Sierra Leone, Sierra Leone passport Number S003027)
SHABTAI KALMANOWITCH
(white male, DOB 12/18/47, POB Lithuania, USSR, Federal Republic of Germany "diplomatic" passport number 33044)

CRIMINAL COMPLAINT
CASE NUMBER: WNC-2-87-127 M
WNC-2-87-128 M

I, the undersigned complainant being duly sworn state the following is true and correct to the best of my

הקובלנה הסלילית האמריקאית: זיוף

לבן, זכר, נולד 12.18.47 בליטא. ברית-המועצות. נושא דרכון דיפלומטי גרמני

עד 1984 עסק בעיקר בדברים לא-גדולים, כיועץ שניסה להביא לשם משקיעים. הוא ראה בעניינים כמות אך מאתי ליפשיץ בונה שם איצטדיון-ענק ומתיר דירות.

המפינה חל כאשר הארכיטקט של ליפשיץ, ישראל גודוביץ, הסתכסך עימו וחיפש משקיע אחר. הוא מצא את קלמנוביץ, שהקים ב-1984 את חברת הגג לעסקיו, ליאת בניה. על שם בתו, קלמנוביץ מצא שפה משותפת עם השליט המקומי, מנגופה, שחיפש בונה איצטדיון שני. ההשקעה היתה 15 מיליון דולר, ומתי ליפשיץ, הפועל שם בחברה בשם פרימנו פרימורה, רדש תוספת לסכום, בגלל ירידת ערך הראנד מול הדולר.

קלמנוביץ היה מוכן לבנות בסכום המקורי, כשהוא מבסס את החשבים על תכנון מהפכני של האיצטדיון, שהכינו גודוביץ והמהנדס שמעיה בן-אברהם, שכנה את מיגדל-שלום בתל-אביב. תוכנו איצטדיון מרובע ולא עגול, דבר המזיל בהרבה את ההר צאות.

ליפשיץ זכה כפיצוי בחוזה לכניית

לפתי-מרגלים, כמו למשל חברה-קונ-גרס האמריקאי בנימין גילמן, שהיה יו"ר הוועדה שטיפלה בקשרים מסוג זה, וכן את עורך-הדין פוגל ממזרח בליץ.

ב-1974 התחלתי גם בעיסקי אמר-גנות, יחד עם יהודה טלית ושמואל צמח. בין היתר אירגנו את ההופעות של זוג הרקדנים פנוב (הטענות שהם העלו נגד האמרגן שלהם בנושא-יכסף היו נגד האמרגן האמריקאי, ולא נגדי, ועוד).

גרנו בקיראון, אשתי, טניה, עבדה כרופאה, והכירה את אנט, אשתו של פלאטו-שרון. ב-1976 הוא ביקש שאעי-בור לעזור לו במסע-הבחירות שלו. עברתי לעבוד בחברת לב דיזנגוף. מכיוון שיעקב הלפון לא נתן לאיש להתערב בבחירות, עברתי כמכירת-עסקים בלב דיזנגוף עד אפריל 1978.

עסקים שחורים

באותו חודש היה קלמנוביץ מעורב בשיחרור הישראלי מר-

רכב לנהיגה. מסתבר כי בעלי-הרכב מסוג אלפטה נסע לחו"ל והשאיר את הרכב למישמרת אצל פלאטו. זה הש"כירו מייד למשתמשים שונים, וגם ל-קלמנוביץ. לצורכי עבודה. בעלי-הרכב תבע את פלאטו ואת המשתמשים בו בניגוד לחוק (הרכב היה של תושב זר, ללא מיסים, ואסור לשימוש לאחריים) וקלמנוביץ תבע במקביל את פלאטו. בוא נתחיל מההתחלה, את אמרתי לו, לפני שנסתבך בעיסקי פלאטו, שהוא נושא כפני עצמו.

ההתחלה היא, סיפר קלמנוביץ בבחינו קפה במיטבה, כשאשתו טניה מופיעה בחלוקה, ובתו ליאת יושבת על ברכיו, כאשר עליתי ארצה בשנת 1971 מליטא. הייתי בן 23 ונשוי. העליה באה אחרי שאבי נאבק 12 שנה על הרשות לעלות, ויחד באנו ארצה. נכנסתי לאולפן לעברית בקר-ייתי ועברתי לאולפן בירושלים. מייד נגמר האולפן התחלתי לעבוד במרכז-הסברה הממשלתי, אצל יהודה אילן, תפקידי היה, בהוראת ראש הממ"שלה, גולדה מאיר, לגייס את עולי-רוסיה למערך.